

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116896115
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1116896115.4

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Michala Valenta, v trestnej veci obžalovaného X. S., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného X. S. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/48/2016 zo dňa 30.09.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. júna 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného X. S., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 0T/42/2016 zo dňa 30.09.2016 bol obžalovaný X. S. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 19.04.2016 v čase o 02.10 hodine v O. na W. ulici v smere na Z. námestie ako vodič viedol osobné motorové vozidlo zn. U. W A.: BL-XXXAG, pričom počas jazdy nerešpektoval červené svetelné znamenie „stoj“ na svetelnom signalizačnom zariadení na križovatke ulice Y. a Y. nábrežia, s vozidlom nezastavil a ďalej pokračoval v jazde v dôsledku čoho bol zastavený hliadkou Obvodného oddelenia PZ Bratislava - Staré Mesto - stred a následne vyzvaný na podrobenie sa dychovej skúške na zistenie návykovej látky v tele, čo odmietol bez uvedenia dôvodu, pričom následne bol členmi policajnej hliadky vyzvaný, aby sa podrobil lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi a moču za účelom zistenia návykovej látky v tele, ktorému sa taktiež odmietol podrobiť aj pred službukonajúcim lekárom MUDr. Q. O. v K. Sv. Cyrila a Metoda v U. nemocnici v O..

Okresný súd uložil obžalovanému podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest v sume 300,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorových vozidlá všetkého druhu na dobu jeden rok.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

Obhajoba v odvolaní namietala absenciu začatia trestného stíhania zákonným spôsobom (nepríslušným vyšetrovateľom), a teda nemôže byť dokázané, že sa stal skutok, ktorý je predmetom obžaloby a celé trestné stíhanie sa tým pádom stalo nezákonným, a teda obžaloba nie je dôvodná a bola založená na dôkazoch, ktoré neboli získané zákonným spôsobom, a teda takto získané dôkazy neboli spôsobilé byť ako dôkaz na súde prvého stupňa. Obžaloba bola podaná za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona. Ide o prečin s trestnou sadzbou až jeden rok. Skrátene vyšetrovanie o prečinoch, pre ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje tri roky, vykoná policajt uvedený v § 10 ods. 8 písm. c) až g); o ostatných vykonáva skrátene

vyšetrovanie policajnt uvedený v § 10 ods. 8 písm. a) a b). Podľa § 10 ods. 8 písm. c) Trestného poriadku policajnt na účely tohto zákona sa rozumie poverený príslušník Policajného zboru. Povereným príslušníkom je príslušník Policajného zboru, ktorý má v popise služobnej činnosti určenú náplň činnosti skrátene vyšetrovanie alebo príslušník Policajného zboru, ktorý je písomným rozkazom nadriadeného s ustanovovacou pôsobnosťou poverený vykonávaním služobných činností v skrátene vyšetrovaní. Obhajoba ďalej poukázala na viaceré ustanovenia, a to čl. 14 nariadenia ministra vnútra č. 175/2010 je odbor inšpekčnej služby vecne príslušný pre trestné činy spáchané príslušníkmi PZ, na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 5Tdo 42/2015, právnu vetu II. zjednocujúceho stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (Tpj 62/2015) ohľadne policajnej inšpekcie.

Z Rozkazu riaditeľa úradu inšpekčnej služby SKIS MV SR o poverovaní vykonávaním služobných činností v skrátene vyšetrovaní zo dňa 23.10.2013, vyplýva, že riaditeľ úradu poveril mjr. Mgr. Y. Q. ako staršieho vyšetrovateľa - čakateľa odboru inšpekčnej služby vykonávaním služobných činností v skrátene vyšetrovaní, Zároveň bol predložený Popis služobnej činnosti policajnta - staršieho vyšetrovateľa mjr. Q.. Y. Q. zo dňa 14.01.2015, kde jedným z bodov popisu jej služobnej činnosti je výkon skrátene vyšetrovania. Dávam do pozornosti, že popis služobnej činnosti je pre funkciu starší vyšetrovateľ a nie pre funkciu starší vyšetrovateľ - čakateľ. Podľa § 34 ods. 2 Zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov PZ, SIS, ZVJS a ŽP za vyšetrovateľa možno určiť policajnta, ktorý ako vyšetrovateľ čakateľ úspešne vykonal záverečnú vyšetrovateľskú skúšku alebo vykonal štátnu záverečnú skúšku z teórie vyšetrovania. Z uvedeného je zrejmé, že v čase vydania rozkazu riaditeľom dňa 23.10.2013 mjr. Q. ešte nemala vykonanú akúkoľvek záverečnú skúšku a pri vydaní (dňa 14.01.2015) Popisu služobnej činnosti policajnta už takúto skúšku absolvovala. Podľa § 34 ods. 6 Zákona č. 73/1998 Z.z. vyšetrovateľ čakateľ môže vykonávať skrátene vyšetrovanie. Z uvedeného podľa môjho názoru vyplýva, že rozkaz, resp. poverenie riaditeľa zo dňa 23.10.2013, ktorým poveril mjr. Matejkovú vykonávaním služobných činností v skrátene vyšetrovaní ako vyšetrovateľa čakateľa nebolo nutné, nakoľko toto oprávnenie už pre vyšetrovateľa čakateľa vyplýva z vyššie uvedeného ustanovenia.

Záverom obhajoba uviedla, že vzhľadom na všetky tieto skutočnosti, na neštandardnosť zákroku, ako aj skutočnosť, že obžalovaný popiera spáchanie žalovanej trestnej činnosti, navrhla odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Verejné zasadnutie vykonal krajský súd za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného v zmysle § 293 os. 5 Tr. por.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na dôvodoch podaného odvolania a navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a obžalovaného oslobodil spod obžaloby. Alternatívne navrhol, pokiaľ krajský súd dospeje k záveru, že obžalovaný sa dopustil žalovaného trestného činu, čo sa týka uloženia trestu, uložiť mu len primeraný peňažný trest bez trestu zákazu činnosti, nakoľko obžalovaný mal už asi šesť mesiacov zadržaný vodičský preukaz a aktuálne podľa predloženej pracovnej zmluvy sa zamestnal ako špediér - vodič.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobnom návrhu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por., a tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v napadnutom rozhodnutí v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil.

Pokiaľ ide o jednotlivé odvolacie námietky, tieto sú identické s obhajobnými námietkami, ktoré boli uplatnené v konaní pred prvostupňovým súdom, s ktorými sa okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku podrobne, kvalifikovane a vyčerpávajúco vysporiadal. Jeho úvahám a záverom krajský súd nemá čo vytknúť.

Správne konštatoval okresný súd pokiaľ ide o spochybňované oprávnenie mjr. Mgr. Y. Q. vykonávať úkony v skrátenej vyšetrovanej, že pokiaľ bola oprávnená vykonávať úkony v skrátenej vyšetrovanej ako starší vyšetrovateľ - čakateľ, mala by byť oprávnená na vykonávanie takýchto úkonov aj v pozícii vyšetrovateľa (nie čakateľa), ak jej oprávnenie zákonom predpokladaným spôsobom nezaniklo. Rozkaz bolo potrebné vydávať, zákon upravuje oprávnenie vyšetrovateľa - čakateľa všeobecne bez ohľadu na konkrétnu osobu a až rozkaz nadriadeného priamo individualizuje, resp. určuje konkrétnu osobu, ktorá sa ako vyšetrovateľ - čakateľ poveruje na vykonávanie služobných činností v skrátenej vyšetrovanej. Po absolvovaní zákonom predpokladanej skúšky už taký rozkaz nebolo potrebné vydávať, a to so zreteľom na dikciu § 34 odsek 1 zákona č. 73/1998 Z. z. v zmysle ktorého policajta za vyšetrovateľa určuje minister, na čo nadväzuje aj čl. 4 odsek 4 Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 175/2010 o vymedzení príslušnosti útvarov Policajného zboru a útvarov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pri odhaľovaní trestných činov, pri zisťovaní ich páchatel'ov a o postupe v trestnom konaní (publikovaného vo Vestníku Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, čiastka 71, ročník 2010).

Pokiaľ ide o namietané obmedzenie osobnej slobody postupom podľa § 85 odsek 2 Trestného poriadku, krajský súd uvádza, že rovnako okresný podrobne uviedol, prečo nie je tento postup možné považovať za nezákonný (obhajoba poukazovala na rozhodnutia krajského súdu, ktoré riešili celkom iný právny problém).

Ohľadne ďalšej odvolacej námietky odvolací súd uvádza, že zákonodarca postavil na rovnakú úroveň odmietnutie podrobiť sa vyšetrovaniu na zistenie návykovej látky vykonávané dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom s odmietnutím podrobiť sa lekárskej vyšetrovanej odberom a vyšetrovaním krvi alebo iného biologického materiálu. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný potom, čo bol zastavený hliadkou PZ, bol vyzvaný na podrobenie sa dychovej skúške na zistenie návykovej látky v tele, čo odmietol bez uvedenia dôvodu, pričom následne bol členmi policajnej hliadky vyzvaný, aby sa podrobil lekárskej vyšetrovanej odberom a vyšetrovaním krvi a moču za účelom zistenia návykovej látky v tele, ktorému sa rovnako odmietol podrobiť. Pokiaľ teda ide o odvolaciu námietku, že v danej trestnej veci bol porušený zákon č. 219/1996 Z. z. v ustanovení § 5 odsek 4, nakoľko po tom, čo obžalovaný odmietol lekárske vyšetrovanie, nebol lekárom určený stupeň opilsti, pre otázku viny obžalovaného za spáchaný skutok je irelevantná. Obžalovanému je kladené za vinu to - ako je vyššie uvedené, že sa odmietol podrobiť zákonom stanovenému vyšetrovaniu na zistenie prítomnosti návykových látok, teda pre vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti z hľadiska objektívnej stránky postačuje samotná skutočnosť, že sa páchatel' odmietol podrobiť potrebnému vyšetrovaniu.

Krajský súd k otázke viny obžalovaného uzatvára, že vykonaným zákonným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný konaním opísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku naplnil všetky zákonné znaky prečinu ohrozenia pod vplyvom návykových látok podľa § 289 odsek 2 Trestného zákona tak po stránke objektívnej ako i po stránke subjektívnej.

Čo sa týka konkrétneho druhu a výmery uloženého trestu, okresný súd správne vyhodnotil spôsob konania obžalovaného a jeho následok, pohnútku, motív, zavinenie, pomer a mieru poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný - poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. Správne teda okresný súd vyhodnotil, že na prevýchovu obžalovaného bude postačovať pôsobiť uložením peňažného trestu s ustanovením primeraného náhradného trestu odňatia slobody v prípade úmyselného zmarenia výkonu uloženého peňažného trestu v kombinácii s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu. Obžalovaný bol v čase spáchania skutku policajtom, pričom aktuálne už má služobný pomer ukončený. Podľa predloženej pracovnej zmluvy sa zamestnal ako špediér - vodič, ktorá skutočnosť však nemôže byť dôvodom na zrušenie uloženého trestu zákazu činnosti, ktorý bol navyše uložený len v minimálnej výmere jedného roka, z ktorého má obžalovaný už zhruba polovicu vykonanú.

Na základe uvedených skutočností a úvah odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je zákonné, a preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.